

Wojciech Hanc

Wprowadzenie

Studia Włocławskie 1, 239-241

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WPROWADZENIE

Dziesięć lat temu (28 III 1988 r.) przestało bić serce naszego kolegi, przyjaciela, redaktora, profesora i rektora tego czcigodnego seminarium wrocławskiego, bogatego w wydarzenia radosne i bolesne swej 428-letniej historii. Kiedy przed niespełna czterema laty inaugurowałem 425. rok jubileuszowy tej uczelni, powiedziałem m.in., że na długie dzieje naszej wszechnicy składają się wydarzenia i ludzie, wzajemnie się niekiedy uzupełniające, przeplatające i wyjaśniające. Nie byłoby zresztą wydarzeń, gdyby nie było ludzi.

Jedną z takich świetlanych postaci jest ks. prof. Franciszek Józwiak, z którego osobą związanych jest wiele ważkich wydarzeń odnotowanych przez diecezję i seminarium wrocławskie czy przez redakcję „Ateneum Kapłańskiego”, z którymi to instytucjami i wrocławskim środowiskiem twórczym ksiądz Franciszek był aż po ostatnie chwile swego pracowitego i twórczego życia związany.

Pisząc wraz z ks. prof. Jerzym Bagrowiczem na łamach „Ateneum Kapłańskiego” pośmiertne o nim wspomnienie – nazwaliśmy go „autorytetem mądrej dobroci”. Uczyniliśmy to nie bez powodu, gdyż był rzeczywiście autorytetem dla swoich wychowanków jako profesor, wykładowca i rektor. Był człowiekiem mądrym, łącząc wiedzę biblijną, życiowe doświadczenie i prawdziwą pobożność promieniującą z jego wnętrza. I wreszcie był człowiekiem i kapłanem żyjącym i pracującym dla innych, dla sprawy, dla Kościoła: „był wielki kapłańską postawą, kapłańskim taktem i kapłańskim sercem”.

Dlatego po dziesięciu latach od jego przedwczesnej śmierci, gdyż odszedł w 57 roku swego życia, a w 33 kapłaństwa, chcemy przybliżyć jego sylwetkę naszej seminaryjnej młodzieży, by mogła czerpać ze świetlanych przykładów i ideałów naszych profesorów, a zarazem osobowych wzorów. Często żyjący obok nas są niezauważani. Kiedy ich zabraknie pośród żyjących, odczuwamy pustkę i osamotnienie. Niech więc przemawiają zmarli nasi profesorowie tak wiele mający nam do powiedzenia. Wydaje się, że ks. Franciszek Józwiak, tutejszy profesor biblista, redaktor „Ateneum Kapłańskiego”, rektor seminarium i doskonały konferencjonista, który w sposób szczególny ukochał dwie wrocławskie świątynie: kościół Św. Witalisa i kościół Św. Jana, ma nam wiele – jak się przekonamy – do powiedzenia jako „autorytet mądrej dobroci”.

Niech świetlaną sylwetkę ks. Józwiaka przybliży nam najpierw to krótkie kalendarium jego życia:

11 VII 1931 – urodził się w Lubrańcu, diec. włocławska jako drugi spośród trzech synów Ludwika i Franciszki z Sobczyńskich;

1937-1945 – uczęszczał do szkoły podstawowej: trzy oddziały ukończył przed wojną, zaś prywatnie w czasie wojny oddział IV, V i VI;

1945-1950 – uczył się najpierw w Gimnazjum im. Jana Długosza we Włocławku, a następnie w Niższym Seminarium, zdając eksternistycznie maturę 15 II 1950 r. w Łodzi;

1950-1955 – odbył studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku, przyjmując: 13 VI 1950 r. tonsurę, 19 II 1952 r. niższe święcenia ostia-riatu i lektoratu, 28 II 1953 r. niższe święcenia egzorcysty i akolity, 21 X 1955 subdiakonat, 11 XI 1955 diakonat;

4 XII 1955 – przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Franciszka Kor-szyńskiego;

1955-1956 – był wikariuszem parafii Wojków;

18 III – 2 V 1957 – był wikariuszem w Liskowie;

1956-1959 – odbył studia specjalistyczne w zakresie Pisma Świętego na KUL uwieńczone 19 XII 1958 r. pracą magistersko-licencjacką nt. *Autentycz-ność listów pasterskich*;

1959-1988 – wykładowca i profesor w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku;

1960-1988 – członek zespołu redakcyjnego „Ateneum Kapłańskiego”;

od 1962 – referent Diecezji Włocławskiej ds. KUL;

od 1964 – egzaminator prosynodalny;

19 III 1965 – obrona na Wydziale Teologicznym KUL rozprawy doktorskiej pt. *Św. Jan Chrzciciel a Qumran*;

od 1968 – członek Studium Dokumentacji Soborowej;

1974-1983 – rektor Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku;

od 1975 – kierownik Studium Teologiczno-Pastoralnego we Włocławku;

od 27 XII 1975 – kanonik gremialny Kapituły Katedralnej;

od 19 III 1982 – członek Diecezjalnego Dzieła Powołań Kapłańskich i Za-konnych;

od 1 VII 1982 – członek Komisji Redakcyjnej II Synodu Diecezjalnego;

od 1984 r. – spowiednik nadzwyczajny Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokala-nej Maryi;

od 30 XI 1985 – członek Kolegium Konsultorów;

od 3 IX 1986 – penitencjarz katedralny;

28 III 1988 – zmarł we Włocławku.

Niech sylwetkę naszego profesora, rektora, redaktora, przyjaciela alumnów – przybliżą nam opinie wychowawców, pod pieczę których kształtowało się powołanie kapłańskie ks. prof. F. Józwiaka. Pani prof. Alojza Czarnecka i dyrektor mgr Aleksander Szatkowski napisali: „był człowiekiem kulturalnym, koleżeńskim, pogodnym, z poczuciem humoru”. Ks. Stanisław Janiak 1 IX 1946 roku w opinii stwierdził: „spokojny, stateczny, opanowany, taktowny.... można na niego liczyć i nie trzeba się będzie zań wstydzić. Może dużo dobrego zdziałać”. Ks. prof. Jan Oświeciński, niezwykle wymagający wychowawca Niższego Seminarium we Włocławku, w opinii o nim napisał następujące słowa: „Wobec przełożonych uległy i posłuszny. Naturalny, pełen prostoty, skromny. Lubi i szanuje książki. Czasem lekko zacina się w mowie. Rokuje jak najlepsze nadzieje”.

Rzeczywiście, takim był przez całe życie, takim Go pamiętamy. I spełnił pokładane w nim nadzieje wobec Boga, Ojczyzny i Kościoła. Do końca wierny w koleżeństwie i przyjaźni. Dlatego to dzisiejsze sympozjum, które przypadło mi w udziale inaugurować, otwieram ze wzruszeniem i wdzięczną pamięcią, a czynię to w 10. rocznicę jego śmierci z ciągle żywymi uczuciami wdzięczności wobec naszego profesora, kolegi i przyjaciela.

Ks. Rektor Wojciech Hanc